

امام حسین (ع) و قیام عاشورا در کلام اندیشمندان غیرمسلمان

این حسین کیست که عالم همه دیوانه اوست

شجاعتی بی‌مانند

محمد علی جناح، قائد اعظم پاکستان هم شجاعت امام حسین (ع) را این‌گونه توصیف می‌کند: «هیچ نمونه‌ای از شجاعت، بهتر از آن‌که امام حسین (ع) از لحاظ فداکاری و تهور نشان داد در عالم پیدا نمی‌شود. به عقیده من تمام مسلمین باید از سرمشق این شهیدی که خود را در سرزمین عراق قربانی کرد، پیروی نمایند.»

سرمشق امام حسین

حسین (ع) کسی است که هر انسان آزاده‌ای در طول تاریخ فارغ از دین و منش و جغرافیای حضورش در مغناطیس وجود سید و سالار شهیدان جذب می‌شود و در برابر عظمت فداکاری و قیام بزرگ عاشورا، سر تعظیم فرود می‌آورد. آنچنان‌که ماهاتما گاندی رهبر استقلال هند می‌گوید: «من زندگی امام حسین (ع)، آن شهید بزرگ اسلام را به دقت خوانده‌ام و توجه کافی به صفحات کربلا نموده‌ام و بر من روشن شده است که اگر هندوستان بخواهد یک کشور پیروز گردد، بایستی از سرمشق امام حسین (ع) پیروی کند.»

نیازی نیست به تقویم نگاه کنیم. تقویم دل‌هایمان به ما می‌گوید که ماه محرم

مریم‌زاهدی

خبرنگار چار دیواری

آمده است. انگار در سینه‌هایمان آشوبی برپاست. انگار دل‌های ما هم همراه با زمین و زمان داغدار امام حسین (ع) و یارانش می‌شود. داغدار سید و سالار شهیدان؛ داغدار مردی که با مرگ سرخش، خون زندگی را در رگ‌های پوسیده جامعه جهانی جاری کرد و به جهانیان درس عزت و آزادی را تا همیشه تاریخ آموخت. حسین (ع) را نه فقط می‌توان معمار جامعه اسلامی و احیاکننده دین پیامبرو جاری‌کننده امر به معروف و نهی از منکر دانست بلکه او معمار آزادی و آزادی‌وسید آزادگان عالم است. به همین خاطر است که هر انسان آزاده‌ای که قطره‌ای از دریای وجود امام حسین (ع) و عظمت قیام کربلا را درک کند، عاشق، شیفته و شیدای حسین (ع) و یارانش می‌شود. قیام عاشورا تا همیشه تاریخ و برای همه عصرها و نسل‌ها درس، شگفتی و نکته دارد.

بیرق‌افراشته

که ظلم و بیداد و ستمگری پایدار نیست و بنای ستم هر چه در ظاهر عظیم و استوار باشد، ولی در برابر حق و حقیقت، چون پر کاهی بر باد خواهد رفت. «و آنتوان بارا، نویسنده مسیحی این‌گونه از امام حسین (ع) تجلیل می‌کند: «اگر حسین (ع) از آن ما بود، در هر سرزمینی برای او بیرقی برمی‌افراشتیم و در هر روستایی برای او منبری برپا می‌نمودیم و مردم را با نام حسین (ع) به مسیحیت فرامی‌خواندیم.»

ماربین آلمانی خاورشناس معروف هم شخصیت امام حسین (ع) را این‌گونه توصیف می‌کند: «حسین (ع) با قربانی کردن عزیزترین افراد خود و با اثبات مظلومیت و حقانیت خود، به دنیا درس فداکاری و جانبازی آموخت و نام اسلام و اسلامیان را در تاریخ ثبت و در عالم بلندآوازه ساخت. این سرباز رشید عالم اسلام به مردم دنیا نشان داد

ایمان استوار

توماس کارلایل، فیلسوف و مورخ انگلیسی هم درباره درس‌های قیام عاشورا می‌گوید: «بهترین درسی که از تراژدی کربلا می‌گیریم، این است که حسین (ع) و یارانش ایمان استوار به خدا داشتند؛ آنان با عمل خود روشن کردند که تفوق عددی در جایی که حق با باطل روبه‌رو می‌شود، اهمیت ندارد و پیروزی حسین با وجود اقلیتی که داشت، باعث شگفتی من است.»

هدف از قیام عاشورا

چارلز دیکنز، نویسنده معروف انگلیسی هم تعبیرش را از هدف قیام کربلا این‌گونه بیان می‌کند: «اگر منظور امام حسین (ع) جنگ در راه خواسته‌های دنیایی بود، من نمی‌فهمم چرا خواهران و زنان و اطفالش به همراه او بودند؟ پس عقل چنین حکم می‌نماید که او فقط به خاطر اسلام، فداکاری خویش را انجام داد.»

پاکی روح

ادوارد براون، مستشرق معروف انگلیسی معتقد است: «آیا قلبی پیدا می‌شود که وقتی درباره کربلا سخن می‌شنود، آغشته با حزن و درد نگردد؟! حتی غیرمسلمانان نیز نمی‌توانند پاکی روحی را که در این جنگ اسلامی در تحت لوای آن انجام گرفت، انکار کنند.»

مصائب عظیم

توماس ماساریک از اندیشمندان مسیحی هم درباره مصائب کربلا می‌گوید: «گرچه کشیشان ما هم از ذکر مصائب حضرت مسیح مردم را متأثر می‌سازند، ولی آن شور و هیجانی که در پیروان حسین (ع) یافت می‌شود در پیروان مسیح یافت نخواهد شد و گویا سبب این باشد که مصائب مسیح در برابر مصائب حسین (ع) مانند پر کاهی است در مقابل یک کوه عظیم‌پیکر.»

درس‌های قیام قهرمان

فردریک جمس، نویسنده مسیحی درباره درس‌های قیام امام حسین (ع) می‌گوید: «درس امام حسین (ع) و قهرمان شهید دیگری این است که در دنیا اصول ابدی عدالت و ترحم و محبت وجود دارد که تغییرناپذیر است و همچنین می‌رساند که هرگاه کسی برای این صفات مقاومت کند و بشر در راه آن پافشاری نماید، آن اصول همیشه در دنیا باقی و پایدار خواهد ماند.»

مقابله با فرمانروایی باطل

عبدالحمید جوده السحار، نویسنده مصری هم درباره اهداف قیام عاشورا این‌گونه می‌گوید: «حسین (ع) نمی‌توانست با یزید بیعت کند و به حکومت او تن دردهد؛ زیرا در آن صورت برفسق و فجور صحنه می‌گذاشت، ارکان ظلم و طغیان را محکم می‌کرد و بر فرمانروایی باطل تمکین می‌نمود. امام حسین (ع) به این کارها راضی نمی‌شد، گرچه اهل و عیالش به اسارت افتند و خود و یارانش کشته شوند.»